

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 7 (514)

Середа, 17 січня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЗАВЖДИ НАША МОЛОДІСТЬ В ПУТІ

На XII обласній комсомольській конференції

12 січня. Хоч і напружуд погожий зимовий день, а все ж буденний. То чому ж вітають один одного з святом, зібравшись в приміщенні обласної філармонії, збуджені юнаки й дівчата? А втім, делегати XII обласної комсомольської конференції мають рацію. Хіба не перетворюється в свято день, у який комсомол Кіровоградщини підводить підсумки дворічної роботи, оглядає свої сили перед великою і всенародною демонстрацією їх на з'їздах комсомолу?

Армію, в рядах якої тепер 82650 чоловік, представляють делегати комсомольської конференції. Це кращі з кращих серед молодих трударів нашого краю — гордість і цвіт Кіровоградщини. Підтверджують це і міцні потиски рук, що вмюють підкорити машинну й зводять новобудови, і сонцесяйні усмішки, привезені з широких лавів колгоспних.

Бує сила молода, виливаючись у веселий гамір, у дзвінку пісню й запальний танок. Це — на перервах. А під час роботи конференції у залі йде велика і дуже серйозна розмова про найважливіше.

Держає юнь робітничу

У НАШ час кожен день народжує все нові й нові приклади творчого ставлення молоді до праці. Все більш нестримним стає її палке прагнення працювати по-новому і жити теж по-новому, по-комуністичному.

Втрое зросла у нашій області, порівняно з 1959 роком, кількість молодих учасників комуністичного руху і досягла нині 33306 чоловік. Почесне звання вибороли 240 молодіжних бригад, ланок, змін. Та цифра, якою б переконливо вона не була, не в силі передати якісну ознаку нового руху — моральну красу ініціаторів змагання, велич їх мрії, силу найцінніших починань. Нові, один одного кращі почини вникають в рядах розвідників майбутнього.

На всю республіку програміла слава про бригаду комуністичної праці свердловальницького заводу «Червона зірка», очолювану Альбіною Кравцовою. Готуючи зустріч XXII з'їзду партії, цей колектив зобов'язався виконувати змінені завдання за 6 годин, допомогти ще двом бригадам добитися звання комуністичних, працювати без контролера, табельника. Члени бригади звернулися до всіх молодих учасників комуністичного змагання області з закликом боротися за звання комуністичних колективів імені XXII з'їзду КПРС. Дівчата працювали дружно, з воїнством. Вони достроково виконали взяті соціалістичні зобов'язання. Цій бригаді одній з перших було присвоєно високе звання. Зараз бригада А. Кравцової має 56 підсвідомців серед молодіжних колективів підприємств.

Сповнені творчих сил й невичерпної енергії молоді залізничники станції Знам'янки. Їх делегат В. Богуславський доповів конференції про чудову перемогу колони комсомольських паровозів, яка в минулому році провела 4070 великогазових поїздів. Йдучи назустріч з'їздам комсомолу, знам'янські залізничники беруть під неослабний комсомольський контроль найважливіші ділянки виробництва, самовіддано борються за швидкісні перевози народногосподарських вантажів, за скорочення простой, за нові вагони в комсомольському ешелоні семирічки.

Вже в новому році на вузлі створені й успішно працюють три нових контрольних пости і штаб комсомольського контролю, 90 молодих паровозників вчать водити електровози.

Силу молодих рук і кмітливість розуму віддають комсомольці здійсненню величких накреслень Програми КПРС. Зростають ряди невтомних винахідників і новаторів. Як зазначила у своєму виступі делегат м. Олександрії Г. Качанова, серед молоді, що працює на Семенівсько-Головківському вуглерозрізі, нараховується 150 раціоналізаторів.

На таких підприємствах, як заводи «Червона зірка», «Сільгоспдеталь», взуттєва і панчішна фабрики у Кіровограді, на підприємствах Олександрії, на станціях Знам'янки і Помічній під прапор

комуністичного змагання стала переважна більшість молодих робітників. Комуністичним змаганням охоплені всі комсомольці і молодь Кіровоградського агрегатного заводу.

Делегати конференції одностайно підтримують виступи тих, хто проголошує лозунг: кожен комсомолец — учасник комуністичного змагання. Так, настав вже час, коли сулугником звання члена ВЛКСМ повинно стати й звання члена колективу або ударника комуністичної праці. Ця думка звучала у виступах делегатів тт. Сокуренка й Лукова. Секретар Кіровоградського міськкому ЛКСМУ В. Сокуренко розповів про ініціативу комсомольців міста — кожному включитись у змагання за особистий вклад в побудову комунізму. Кожен учасник нового змагання виробляє для себе комплексний план, в якому зазначаються не лише його трудові зусилля, а й перспективи всебічного зростання. Ось, приміром, що включає у свій особистий план на четвертий рік семирічки слюсар з «Червоної зірки» Петро Пасічник: здобути спеціальність фрезерувальника, внести декілька рацпропозицій, допомогти оволодіти спеціальністю двом молодим робітникам, закінчити технікум.

Кіровоградці закликають всю молодь області включитись в цей чудовий рух. Великим подарунком з'їзду партії від молодих гідробудівників є дострокове спорудження Кременчуцької ГЕС. Гідровозел зведений на два роки раніше наміченого строку. Майже дві тисячі молодих будівельників нагороджені значком ЦК ЛКСМУ «За спорудження Кременчуцької ГЕС».

Широкі маси молодих робітників пішли слідом за застрільниками змагання «7 за 6» — комсомольсько-молодіжними бригадами Григорія Олексія з заводу «Сільгоспдеталь» і Олександра Шаєва з заводу «Червона зірка», за комсомольськими організаціями Олександрійських заводів — електромеханічного і механічного. Сьогодні в їх рядах змагається понад 11 тисяч молодих робітників, з них 4,5 тисячі вже виконують за шість годин свої змінні завдання.

Боротьба за високу якість готової продукції, праця під гаслом «Радянське — значить відмінне», дедалі ширше розповсюджується на наших підприємствах. Так, комсомольці Олександрійського електромеханічного заводу і Олександрійської швейної фабрики вже відмовились від штату працівників відділу технічного контролю. Замість них працюють громадські контролери. Особисте клеймо відмінної якості вручено 26 молодим червонозорівцям та багатьом виробничникам з інших підприємств Кіровограда. Але, як справедливо відмічалося на конференції, є ще ряд суттєвих недоліків в роботі серед робітничої молоді.

Міськкоми і райкоми ЛКСМУ ще не стали справжніми штабами в боротьбі за технічний прогрес, за розгортання комуністичного руху.

(Продовження на 2-й стор.)

Делегати з'їзду комсомольського

Кіровоградським посланцем на XIX з'їзді ЛКСМУ буде Альбіна Кравцова — бригадир свердловальницького третього механоскладального цеху заводу «Червона зірка», керівник комуністичної бригади імені XXII з'їзду КПРС — одного з кращих молодіжних колективів республіки.

На знімку: А. КРАВЦОВА.

До 50-річчя VI («Празької») Всеросійської конференції РСДРП

МОСКВА, 15. (ТАРС). Сьогодні в бібліотеці СРСР імені В. І. Леніна відкрилася книжкова виставка. Матеріали експозиції розповідають про підготовку до VI («Празької») Всеросійської конференції РСДРП, про її роботу і те величезне значення, яке мали її рішення.

Центральне місце на виставці займає збірник праць В. І. Леніна про «VI («Празьку») Всеросійську конференцію РСДРП».

Тут представлені також фотокопії основних документів, прийнятих конференцією, примірники рідкісних більшовицьких видань тих років — «Рабочей газеты», «Социал-демократ», газет «Звезда», і «Невская звезда», журналу «Просвещение».

Склад Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Александрова Г. М.
Баянікова Л. О.
Білопольський О. І.
Боднар Т. Б.
Бондар М. Ф.
Борбицька Л. П.
Вітько Л. Н.
Вовк Г. С.
Гаврилюк Г. Ю.
Гайдамака М. Г.
Глуценко П. П.
Головоко Б. П.
Гончар А. М.
Давидко Л. В.
Дівін В. Д.
Дякова Н. А.
Єсауленко Г. В.
Єсауленко Л. Г.
Жеребцова Л. О.
Жученко В. А.
Заболотня М. А.
Зайченко В. К.
Захаренко К. Ю.
Іванов Г. В.
Капустянський Б. Г.
Карпов І. К.
Кітрат М. С.
Кішка В. П.
Ключка Л. А.

Ковальова Г. Я.
Котельніна В. Я.
Коктяркова Г. П.
Кравцова А. О.
Красножон Б. О.
Кривець Л. М.
Круцька О. Ф.
Лашевська Т. П.
Литвин А. М.
Лисенко М. Д.
Лукашевський В. Л.
Малета М. П.
Мальований О. Ф.
Мартинів Ф. Г.
Марченко П. Д.
Мельник А. П.
Мірошник М. І.
Мунтян В. З.
Мясніков О. М.
Неділько К. П.
Ніцой А. І.
Оводенко В. П.
Оковитий І. О.
Оксамитна Є. І.
Остапенко О. І.
Петровенко Л. І.
Проценко В. А.
Путрова М. С.
Руденко А. С.
Савенко Б. І.
Сахарук В. С.
Скалько С. Л.
Соколенко В. М.
Сокуренко В. О.
Степанова В. Д.
Соловйова Н. Ф.
Самотуга В. Д.
Сороковий О. І.
Синьпостіл І. С.

Сиченко М. І.
Ткаченко О. С.
Ткачук В. І.
Ульянич В. П.
Федосенко Г. С.
Хібіна Н. О.
Цегельник Т. І.
Цертій М. М.
Чалаван А. О.
Чернега Д. Г.
Чернушенко Г. Ф.
Чернушенко Т. І.
Чернявська Л. М.
Шкурят М. О.
Щабельська О. М.
Юхименко Є. С.
Ярушенко А. С.

Склад ревізійної комісії обласної організації ЛКСМУ

Артеменко К. В.
Бачин А. О.
Борецька В. Н.
Бондаренко А. Г.
Буткевич А. М.
Доліняк В. А.
Дубина Е. С.
Козлова Т. М.
Лавецький П. А.
Максименко А. С.
Марікуца Л. І.
Мороз М. В.
Остапенко І. Г.
Ромашенко Т. Д.
Скрипніченко С. М.
Фелько Л. І.
Харитоненко А. П.

Склад кандидатів у члени Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Бафталовський В. В.
Білоус М. П.
Бурлаченко В. В.
Голобородько М. С.
Голоцман М. П.
Давиденко Є. І.
Довженко Т. М.
Дуднік С. П.
Жовноватюк М. Г.
Івахненко Н. О.
Кабанник І. П.
Каліновський В. П.
Кваша Ю. С.
Коробка М. І.
Козаченко Р. О.
Краснокутський А. К.
Лозицька А. Г.
Онищенко Р. М.
Орел І. Ф.
Патютко В. І.
Савранська Л. Ю.
Сторожук Т. Є.
Чистик В. О.
Шило М. Ф.
Ясненко О. М.

Пленум обкому ЛКСМУ

ВІДБУВСЯ пленум новообраного обкому ЛКСМУ. Він розглянув організаційні питання.

Членами бюро обласного комітету обрані товариші: А. М. Гончар, Т. П. Лашевська, А. М. Литвин, О. Ф. Мальований, П. Д. Марченко, К. П. Неділько, В. О. Сокуренко, О. С. Ткаченко, Г. С. Федосенко.

Пленум обрав першим секретарем обкому ЛКСМУ О. Ф. Мальованого, другим — О. С. Ткаченка, секретарями Т. П. Лашевську, К. П. Недільку.

Затверджено завідуючих відділами, голів постійних комісій при обкомі ЛКСМУ по роботі серед молоді.

Головою ревізійної комісії обласної організації ЛКСМУ обраний В. А. Доліняк.

ЗАВЖДИ НАША МОЛОДІСТЬ В ПУТІ

(Закінчення).

кріп на базі тресту не створено. В той же час в області готується 852 швей, яких, зрозуміло, всіх не зможе трудоулаштувати за фахом. Незадовільно організовується виробниче навчання на зводі «Червона зірка» та ряді інших підприємств Кіровограда.

Значно краще була б поставлена робота і в учнівських бригадах, якби райкоми ЛКСМУ, насамперед, Компаніївський, Новгородківський, Устинівський більше уваги приділяли діяльності цих колективів, допомагали учням оволодіти передовим досвідом.

Змістовнішим, багатшим стає ідейне життя школярів, ширшає коло питань, які все частіше обговорюються в комсомольських колективах шкіл. Серед учнівської молоді ширяться тепер чудове змагання за звання класів — резервів бригад комуністичної праці, — ініціаторами якого виступили комсомольці середньої школи № 8 міста Кіровограда. В основу цього змагання школярі поклали вимоги морального кодексу будівників комунізму — відмінне навчання, активна праця, дружба, товарнування, взаємодопомога, тісний зв'язок з колективом і ударниками комуністичної праці. Цей чудовий патріотичний рух шкільної молоді заслуговує на всіляку підтримку і поширення, він має стати основним в роботі шкільних комсомольських організацій.

Школа-інтернат — це школа майбутнього. Їй належить відіграти велику роль у вихованні людини комуністичного завтра. А між тим, роботи наших шкіл-інтернатів і обласний відділ народної освіти, і комітети ЛКСМУ приділяють поки що мало уваги. Чи не тому й спостерігається велика плікністість кадрів у цих школах? Лише за два останні роки в області змінилось одинадцять директорів та завучів шкіл-інтернатів (їх у області зараз 14). Кіровоградський міський, Петрівський райком ЛКСМУ жодного разу на засіданні бюро не розглядали питання про роботу піонерських та комсомольських організацій в школах-інтернатах. Червонокам'янська школа-інтернат, наприклад, у зиму невідготовленою вступила, погано опалюється. В Рівному інтернаті в невідільні дні залишаються без нагляду, не мають змоги культурно відпочивати. Про погребу шефства і про роль комсомольських організацій у вихованні інтернатів говорив, зокрема, директор Олександрійської школи-інтернату Г. К. Настасєв.

В наступному десятиріччі кожен радянський громадянин повинен мати восьмичасову освіту. Це вимагає дальшого розвитку вечірньої школи, в роботі якої у нас дуже багато недоліків. Досить сказати, що в області протягом минулого учебного року відсіявся кожний шостий учень, значно скоротилась мережа шкіл.

Ось як поставлена ця справа в Новгородківському районі. З 3,5 тисячі чоловік молоді, які підлягають навчанню, вчиться лише 200 осіб. Причому, майже половина учнів залишає школу задовго до закінчення учебного року. І райком комсомолу спокійно спостерігає це. Повна безтурботність, непростима байдужість! Таку ж позицію невтручання займають і працівники Кіровоградського та Олександрійського міських, Рівнянського і Онуфріївського райкомів ЛКСМУ, хоч справи із комплектуванням шкіл і з навчанням тут не викликають оптимістичних настроїв.

Не все робилося для нормальної роботи шкіл і обкомом комсомолу. Відділ по роботі серед шкільної молоді (секретар т. Неділько) все ще недостатньо здійснював контроль за діяльністю комсомольських організацій шкіл, піонерських дружин, слабо націлював комсомольські організації на розв'язання головних питань розвитку школи. Організаторська робота, ділове керівництво часто підмінялось загальними, неконкретними вказівками.

На формування свідомості, розширення кругозору К. Захаренко впливав лектор, пропагандист, агітатор. А як же впливають вони на інших юнаків і дівчат, рівесників Каті? В гуртках політичної освіти навчається понад 138 тисяч комсомольців і молоді. Вони з захопленням вивчають доповіді М. С. Хрущова на ХХІІ з'їзді КПРС, Програму і Статут партії. Потрібно, звичайно, щоб їм допомогли у вивченні цих матеріалів, в оволодінні марксистсько-ленінською теорією грамотні, добре підготовлені пропагандисти, люди з високим почуттям громадського обов'язку. А їх якість і немає в деяких колгоспах, селах. В Компаніївському районі, наприклад, пропагандистами політгуртків артілей імені Леніна та імені Дзержинського призначені молоді агрономи Людмила Шевякова і Алла Сагах, вчителька Людмила Радчук. За весь рік вони не провели жодного заняття і навіть забули, що вони є пропагандистами. А райком

ЛКСМУ не поцікавився їх роботою, жодного разу не викликав на семінар чи просто на бесіду. Про яку масово-політичну роботу може йти мова в даному разі?

Лише безтурботністю райкомів комсомолу можна пояснити і той факт, що в Долинському районі із 43 пропагандистів, які працювали в минулому році, змінилось 36, в Петрівському — з 41 змінилось 34.

Не відповідає вимогам сьогодення і робота груп доповідачів міських, райкомів ЛКСМУ. В їх складі мало спеціалістів сільського господарства, промисловості, старих комуністів. Та й працюють вони в деяких районах абияк. Члени групи доповідачів Новоархангельського райкому комсомолу тт. Динько, Єрьоміна за рік не вступили з жодною доповіддю.

Не скрізь належно використовуються для масово-політичної роботи агітпункти і червоні кутки. Так, в червоному кутку ферми бригади № 1 колгоспу імені Щорса Маловисківського району, крім умивальника з замерзлою водою, нічого немає. Сюди місяцями не заходить лектор чи агітатор, не приносяться навіть газети і журнали. Якою черствістю комсомольських працівників, злочинною неповагою до 20 чоловік молоді віє від цього факту.

А чи має змогу молоді часто слухати хороші, змістовні лекції? Ні, досить рідко читаються цікаві лекції.

В незадовільній організації і проведенні масово-політичної роботи велика вина обкому комсомолу. На конференції різкої критики було підано діяльність відділу пропаганди і агітації (завідуюча — секретар т. Лашевська).

Відділ пропаганди і агітації обкому, — сказав секретар Олександрійського міського ЛКСМУ А. Гончар, — працював дуже погано. По суті, з поля зору діяльності відділу випала виховна робота. Обком у цих питаннях обмежувався лише тим, що розробляв різного роду заходи і щедро озвучив паперні комітетами комсомолу. Відділ працював не на повну силу, а справжньої організаторської діяльності на місцях взагалі не було.

Лекторська група обкому ЛКСМУ не подавала необхідної методичної і практичної допомоги групам доповідачів райкомів, міським комсомолу. За рік комітети ЛКСМУ не одержали жодної розробки лекції.

Лекторська група обкому, — сказав делегат В. Сокурєнко, — розпалась, а тому про її діяльність нічого й говорити.

Говорити про її діяльність дійсно не було чого. Тому делегати досить настирливо вимагали поліпшення роботи лекторської групи, перебудови всієї роботи по вихованню молоді.

Молодь області в культурному будівництві нагромадила чималий досвід. В колгоспі «Зоря» Онуфріївського району юнаки і дівчата створили комсомольськомолодіжну будівельну бригаду. В будівництві клубу взяла участь вся молоді села, організувалися недільники по виготовленню саману. Хороших успіхів в культурному будівництві домоглася молоді Голованівського району. За актив-

ну участь в культурному будівництві ЦК ЛКСМУ в 1960 році залишив Голованівський районний організації перехідний Червоний прапор на постійне зберігання.

Але деякі райкоми ЛКСМУ, комітети первинних організацій слабо займаються питаннями будівництва. Уже кілька років споруджуються клуби в колгоспі «Молода гвардія» Рівнянського району та в с. Григорівці Новогеорґіївського району. Комітети комсомолу залишаються байдужими до того, що виділені кошти витрачаються не за призначенням, а будівництво затягується.

Понад три роки знаходяться в аварійному стані клуби в селах Іванківці, Динько-Кам'яні Знам'янського району, а в с. Петровому, Глибокій Балці цього ж району немає навіть пристосованого

приміщення, де молоді могла б проглянути кінофільми чи послухати лекцію.

Але навіть там, де є хороші клуби, молоді не завжди стає їх повновладним господарем. Це стосується Устинівського, Добровеличківського, Знам'янського, районів. В с. Мартоноші, наприклад, до 200 чоловік молоді. І ось уже на протязі двох років юнаки і дівчата не беруть участі в роботі гуртків художньої самодіяльності, тут не організовуються вечори, диспути, читачькі конференції, не проводяться бесіди та лекції. І все це — з-за безтурботності завідуючого клубом, ватажків молоді.

Основною причиною незадовільної організації культурно-масової роботи серед молоді є те, що у нас невістачає культурних працівників з спеціальною освітою. Понад 300 клубних працівників області не мають навіть середньої освіти. Мало-скелівським клубом Новогеорґіївського району та клубом артілі «Зоря комунізму» Онуфріївського району завідують 60-річні майже неписьменні діди.

В нашому колгоспі, — сказав у своєму виступі секретар комсомольської організації колгоспу «Комінтерн» Голованівського району А. Руденко, — є інструментальний ансамбль. Але в нас немає людини, яка б добре знала музику. І хочемо добре організувати роботу ансамблю, а немає як. Потрібно, щоб хоч одна людина була в селі з середньою музичною освітою. У Кіровограді є музичне училище. Очевидно, потрібно приймати до нього побільше сільської молоді і після закінчення направляти її на село.

Завваження слушне! Варто, щоб до нього прислухались в музичній і обласному управлінні культури.

Комсомольські організації не використали усіх можливостей по підготовці кадрів на обласних курсах при будинках народної творчості, в школах громадських професій.

У вихованні молоді велику роль відіграють університети культури. Незабаром їх лише в м. Кіровограді буде 19. У зв'язку з цим особливо велике значення

має хороша організація. Секретар Кіровоградського міського ЛКСМУ В. Сокурєнко запропонував, щоб Міністерство культури УРСР узагальнило досвід кращих університетів, виробило тематику лекцій і план навчання. Він пропонує також запровадити обмін викладачами і творчими силами між університетами республіки.

У формуванні нової людини велика роль належить фізкультурі і спорту. У цій справі у нас є багато хорошого. Комсомольські організації приділяють велику увагу масовості спорту. Так, лише в 1961 році в області підготовлено 9 майстрів спорту, 173 першорозрядники та 20 тисяч спортсменів інших розрядів. Змінилась матеріально-спортивна база. За два роки побудовано 10 стадіонів, 395 футбольних полів, десятки комплексних спортмайданчиків. Розширились міжнародні зв'язки «Зірки».

Проте розвиток спорту відстає від вимог сьогодення. Значна частина молоді не залучена до систематичних занять фізкультурою і спортом. Особливо занепокоєне незадовільна фізкультурно-спортивна робота в Хмельницькому і Компаніївському районах. В багатьох колгоспах тут немає найпростіших спортивних споруд. Двісті артілей області не мають футбольних майданчиків. Про яку ж масовість спорту на селі може йти мова, коли фізкультурні працівники деяких районів зовсім забули про свої обов'язки? В Знам'янському, Хмельницькому, Новоархангельському районах за весь минулий рік не було проведено жодних змагань сільської молоді.

Дальший розвиток фізкультури і спорту можливий при докорінному поліпшенні роботи по підготовці і добору кадрів. Досить сказати, що з 843 звільнених фізкультурних працівників області близько 300 не мають навіть середньої освіти.

— Наші школярі і надалі займатимуться на республіканських змаганнях останні місяці, якщо в школах викладатимуть фізкультуру такі товариші, як Білик з Нерубайської середньої школи, — говорив у своєму виступі секретар Новоархангельського райкому ЛКСМУ О. Сокурєнко. — Довелося якось бути у нього на уроці. Оце, діти, лжжі, пояснював він, а це цурпалки. Цурпалками треба одпихатись. Сороч п'ять хвилин він тлумачив про роль «цурпалок» у розвитку лижного спорту. А вивести учнів на спід так і не здогадався.

Голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій В. Жученко відзначив, що в Компаніївському, Новомиргородському та деяких інших районах дуже погано поставлена робота по підготовці громадських суддів. Тут на одного суддю припадає до 200 чоловік.

Делегати дуже гостро критикували обласні і районні торговельні організації за погане постачання спортінвентаря.

— Коли потрібно щось із спортивних знарядь, — говорить секретар комсомольської організації Семенівсько-Голованівського вуглерозрізу Г. Качанова, — то доводиться їхати в Москву, Харків, Київ. Невже не можна знайти контакту з торговельними організаціями?

Вкрай незадовільно з торгівлею спортоварами в районах області. Туди їх зовсім не завозять.

Досягнень у фізкультурно-спортивній роботі буде більше тоді, коли міськими, райкоми ЛКСМУ предметніше займуться цими питаннями: І обкому комсомолу теж передбачається велике поле діяльності. Відділ спортивної та оборонної роботи (завідуючий відділом М. Кіттар) непринципово вимагає від комітетів ЛКСМУ поліпшення спортивно-масової роботи, мало проявляє творчої ініціативи, недостатньо вчить свої кадри.

Голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій, член бюро обкому ЛКСМУ В. Жученко, голова обласних рад ДСТ «Авангард», «Колгоспник», «Спартак», «Трудових резервів», спортивного клубу «Буревісник» слабо займаються організаційним зміцненням низових колективів, самі рідко бувають в них, не подають їм необхідної практичної допомоги. Незадовільно організовуються багато обласних змагань.

Ми говорили про виховання нової людини, людини комуністичної свідомості. Такої людини, як Катя Захаренко. Виростити таку людину, виховати у неї вміння жити в комуністичному суспільстві і керувати його справами — це завдання, яке ставить перед нами партія.

Пригадується виступ кандидата у члени бюро ЦК ЛКСМУ, редактора газети «Комсомольське знамя» І. Бистрозорова. Він сказав, що так, як іде розгорнуто будівництво комунізму, так само іде всебічне формування характеру нової людини. І це будівництво й виховання людини нашого завтра буде тим швидшим і успішнішим, чим краще працюватимуть наші комсомольські організації, чим краще буде організована виховна, масово-політична і фізкультурно-спортивна робота, навчання в школі і вузі.

Тож велика робота передбачається нам у цій нелегкій справі. Але партія ніколи не ставить нереальних завдань. Комсомольським організаціям під керівництвом і з допомогою партійних організацій потрібно зараз багато і вперто попрацювати над тим, щоб виховати у молоді якість, риси і звички, характерні для людей нашого завтра, до кінця вилучити шкідливі пережитки у свідомості і поведінці деякої частини молоді, озброїти її глибокими і різнобічними знаннями, загартувати її ідейно. Хай моральний кодекс стане законом життя кожного юнака і дівчини. Завдання ці великі, відповідальні, почесні.

ЩИРІ СЛОВА ПРО ХОРОШИХ МАЙСТРІВ

З КОЖНИМ роком зростає добробут радянських людей. Все більше телевізорів і радіоприймачів, годинників і швейних і пральних машин та холодильників випускають підприємства.

Та в побуті трапляється, що якась деталь в новій речі з'являється. На допомогу населенню приходять майстерні побутового обслуговування.

Ми завітали до однієї з таких майстерень, що містяться в будинку № 34 на вулиці Лунечарського. Тут ремонтують годинники і радіоприймачі. Бригадир С. А. Будулакю розповідає про роботу своїх колег. В книзі скарг і пропозицій, з якою ми знайомимося, лише подяки і побажання. Мешканець с. Пан-

чево Новомиргородського району М. І. Михайлов, наприклад, дякує майстрові С. Будулакю за якісний ремонт годинника.

А ось ще один запис. Колишній екскурсовод пенсіонер Ю. С. Петровський щиро вдячний тов. Будулакю як майстру і чуйній людині. Чимало теплих слів адресовано майстрові М. Шенелю, учневі годинникаря Е. Проколю та іншим.

Добре слово можна почути про спеціалістів майстерні побутового обслуговування, що містяться на колгоспному ринку. Майстерня ремонтує вироби з жерсті. Бригадир З. В. Золотаревський пишається тим, що його бригаді присвоєно звання колективу комуністичної праці.

Робітники побутового обслуговування обласного центра роблять все, щоб задовольнити запити населення.

— В місті чимало майстерень по ремонту радіоприймачів, годинників, — говорить робітник взуттєвої фабрики П. І. Завірюха. — Непогано, що організована доставка окремих поладжених речей безпосередньо замовнику. Чому б не організувати доставку в майстерню і назад пральних машин, телевізорів?

Таку ж думку висловлюють і інші кіровоградці. Саме до цих порад повинні прислухатися працівники міськпобуткомбінату.

В. ГРЕБЕНЮК,
наш позаштатний кореспондент.

ЗАВДАННЯ ЗАГОНУ — ВІДШУКАТИ ЯЛИНКУ

ПІД час зимових канікул в м. Кіровограді обласною туристською станцією були проведені цікаві змагання. Завдання полягало в тому, щоб відшукати ялинку по заданому азимуту. Змагання проходили по двох групах — окремо піонери першої і другої сходинок. В них взяло участь 270 учнів кіровоградських шкіл.

Кожному з 23 загонів була задана окрема схема, по якій група на чолі з викладачем школи в районі Лесаківки відшукувала замасковану ялинку.

З великим інтересом учні визначали кути азимута, знаходили умовні позначки на місцевості, що давало можливість швидше досягти мети. Суддівська комісія на фініші підбила підсумки цього захоплюючого змагання. Виявилось, що краще за всіх у першій групі пройшли свій маршрут учні середньої школи № 14. Друге місце зайняв колектив школи № 8, третє — школи № 28. У групі 5-6 класів переможцями виявились юні туристи середньої школи № 6. Команди, які зайняли перші місця, нагороджені грамотами обкому комсомолу і обласно. Учні шкіл, яким присуджені перші, другі і треті місця, одержали новорічні подарунки.

В результаті проведених змагань виявились і недоліки. Учні ряду шкіл не вміють як слід користуватись компасом, погано знають умовні позначки, допускали помилки при визначенні кута азимута і, зрештою, не змогли відшукати ялинку. А відколектив шкіл № 7, 9, 15, 18 не організували команд для змагань.

І. БЕЛОКОНЕВ,
викладач Кіровоградської середньої школи № 8.

На знімку: група юних туристів визначає по компасу напрям руху.

Фото **В. НЕСТЕРЕНКА,**
члена фототурклубу обласної дитячої туристської станції.

Нові риси входять у наше буття

Кінозал без контролера

В ЛАДНО входять нове в побут сільських трудявців. При Ганнеському сільському клубі функціонує кінозал без контролера. Немає тепер біля вхідних дверей тісноти, шуму: можна глядач спокійно відірвати в кицьку «контроль», кидати його в урву і займатися зазначеною в квитку місце у кінозалі.

— Хороше на душі, коли тобі таке довіряють! — схвально говорять колгоспники.

с. Глинськ
Новогеоргіївського району.

Подарунок лікаря

240 вихованців прийняла днями новозбудована школа-інтернат у м. Бобринці. Хірург районної лікарні Тимофій Іванович Коваленко, який має сорокарічний стаж лікарської роботи, зробив інтернатівцям хороший подарунок — передав їм у користування 36 томів Теорії Володимира Ілліча Леніна.

І. ГОРОВИЯ.

САТИРИЧНІ МІНІАТУРИ КОРОТКА ПАМ'ЯТЬ

Щедрий він на обіцянки і багатий на слова. Але те, що каже зранку, вже надвечір... забува.

ВІДДАЧИВ

Бублики синку-малюті купувала ніжна мати. Виріс син і рідну маму кормить з бубликів... дїраки.

В. СТЕПАНОВ.

ст. Плетений Ташлик
Маловисківського району.

О ТАК назвав свою першу книжку наш земляк з села Березівки Хмельського району Олександр Моторний. Писав він її довгенько, випещуючи кожен рядок, кожному сторінку свого дитинства, і ось днями збірка гуморесок з'явилася на світ. Є в цій книжці оповіді і про п'яничок, і про бюрократів, і про крадіїв громадського добра. Не забув наш земляк занести косу сатири і на безгосподарників та дармоїдів. Про це якраз і йдеться у гуморесках «За чужою головою» та «Останній приймак».

Перегортаємо сторінку за сторінкою. Читаємо. Посмі-

хаємося. Ось бригадир однієї артілі Ничипір Шворинь «натягнув до брів козирка, щоб проміння не било в очі, поплывав на тупого олівця і, поклавши записну книжку на коліна, почав переписувати...» Виявилось, що на роботу не прийшла Одарка Лукава. Ничипір ще нижче насунув на очі картуза і попростував до села. Жінка стріла його привітно, запросила сісти і, не давши отямитись, попросила його по-

„СЛИЗЬКЕ МАСЛО“

бути з малою Тетянкою, а сама майнула бушміто до судідки за глечиком. Насправді ж вона пішла в поле, на роботу. До вечора няньчився Ничипір, за день довелось і по-собачому гавкати, і співати «лю-лі, лю-лі...» Так колгоспниця провчила бригадира за безвідповідальності артільних ясел.

Гостре сатиричне слово Олександра Моторного завжди спрямоване в конкретних «героїв» нашого часу,

ПАРТА ІМЕНІ ТИМОФІЯ СМЕТАНІНА

ЛЕГКО відшукати на карті Якутії тайгове село Кобльці. Воно розташоване на північному сході, неподалеку від передгір'їв Верхоянського хребта. Кобльці — один з центрів добування пушнини і риби в цих краях.

Недавно учні місцевої середньої школи влаштували літературний вечір. В ньому взяли участь і дорослі. Деякі з них, наприклад, Петро Степанов, Дмитро Терехов, Іван Петров виступили із спогадами про свого земля-

ка Тимофія Сметаніна. На вечорі прийнято рішення поштовхнути в сьомому класі парту з написом про те, що тут вчився Тимофій Сметанін. Щоб завоювати право сидіти за цією партєю, треба добре вчитися, бути зразком у дисципліні, брати активну участь в громадському житті.

Хто ж такий Тимофій Сметанін? Його ім'я можна знайти в підручнику якутської літератури. Талановитий поет, прозаїк і драматург, Сметанін за своє ко-

ротке життя (він помер у 28 років — у 1947 році) створив багато творів про рідний північний край, про дружбу і любов, про Батьківщину. Його вірші, пісні передаються по радіо. Драма у віршах Сметаніна «Локот і Нюргуун» розповідає про любов двох молодих мисливців — юнака і дівчини в дореволюційний час. Вона ввійшла в золотий фонд якутського музично-драматичного театру. Композитор Грант Григорян написав однойменну оперу.

Син неосвіченого якутського мисливця, сам мисливець, який згодом дістав спеціальну середню освіту по пушному зв'язоводству, відмінний стрілець на фронтах Вітчизняної війни, нагороджений за бойові заслуги, Тимофій Сметанін був справжнім радянським патріотом, людиною великої душі, співцем свого народу.

Н. СИБІРЯКОВ,
кор. ТАРС.
Якутська АРСР.

ВАЛЕНТИН Сухолитка, завітавши до Грушківського сільського клубу, зразу ж зайшов до завідуючого Феодана Тростянецького.

— Мені доміно давай скоріше, — мовив. — Вже хлопці зійшлися.

Феодан задовольнив прохання Сухолитки. А через декілька хвилин у фойє вже чулося:

— Вилітайте, козли!.. Хто слідуєчий? Налітай!..

І знову лунають удари «камінням» по столі.

Незабаром багато юнаків залишає компанію.

— Ех, коли б зараз в шахи кілька партій зіграти, — висловлює бажання Михайло Шипиленко. — Це не те, що це доміно... А колись навіть турніри шахові влаштувались!..

Михайло має рацію.

— Чому ж так сталося, що секція шахістів згорнула свою роботу? — запитує

ДОБРЕ поставлена секційна робота в Грушківській середній школі Кіровоградського району. Тут працюють волейбольна, баскетбольна, велосипедна та інші секції. Наш позаштатний фотокореспондент Н. Савранський відвідав заняття юних стрільців.

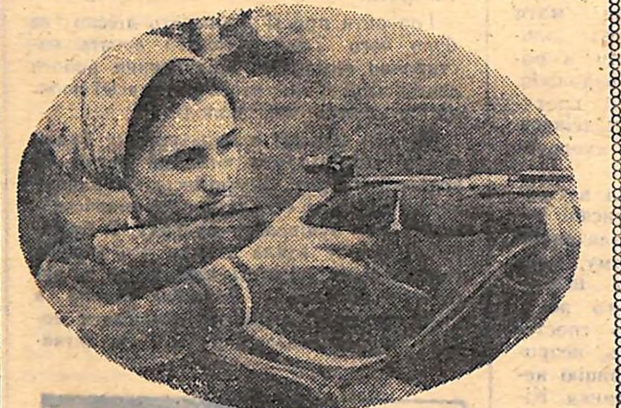
На знімку: учениця 10 класу Віра САЧУК на вогневому рубежі. Вона вже має третій спортивний розряд з кульової стрільби.

Тепер рідко коли можна побачити в спортзалі кімнату спортсменів. Хіба що важкоатлети завітають інколи сюди. Та тренуються вони без всякої системи. Топрик тут часто бував рекордсмен області Микола Рудченко, неодноразово вказував на промахи важкоатле-

тимо, «розкачуватись» почав лише... Зустрічаємось з Борисом Бурогом. Кажемо йому про Петрову думку.

— Отже, А він же комсомольський вожак, — говорить Б. Бурого. — От хай і проявить ініціативу, організує сам.

Та хіба лише в шахи могли б грати юнаки та дітчата артілі? В колективі фізкультурників, де нараховується понад 400 чоловік, є й хороші важкоатлети, футболісти, волейболісти, легкоатлети. Вони неодноразово завойовували першість району, брали участь в обласних змаганнях.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

Прочитайте ці КНИГИ

які ще не перевелися. Вміло розроблені сюжети побудовані на типових фактах, на тих негативних персонажах, що не поспішають іти в но-

ми Киїлини. Зайшов, крякнув у кулак, підморгнув і... Що було далі, можна прочитати в гуморесці «Осічка».

Отже, видав Олександр Моторний «Слизьке масло». Незабаром книжка з'явиться на полицях книгарень та кіосків. Заходьте, дорогі друзі, купуйте! Читайте і смійтеся на здоров'я.

НАША АДРЕСА

М. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 58-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуняр» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова
БК 00014.

В кінозалах МІСТА

Кінотеатр «Мир». «АЛЬБА РЕГІЯ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр ім. Держинського. «ДОРОСЛІ ДІТИ». Початок о 10 год. та 11 год. 40 хв. ранку, 1 год. 20 хв., 3 год., 4 год. 40 хв., 6 год. 20 хв., 8 год., 9 год. 40 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «АЛЬБА РЕГІЯ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8 та о 10 год. вечора.

Зам. № 419 Т. 27.000.